

[Larsen (Bjerre).]

de, saaledes at der kunde skabes et Resultat af denne Lovgivning, der kunde hjælpe det Landbrug, der har vanskelige Forhold at arbejde under, og et Resultat, som kunde hjælpe de Dele af Befolkningen, der ogsaa er ramt af Krisen, og hjælpe til en Formindskelse af den økonomiske Belastning, som Kommunerne lider under paa Grund af Arbejdsløsheden, og som Socialreformen selvfølgelig har haft sin gode Virkning paa, men som alligevel bevirker, at Kommunerne anspændes økonomisk til det yderste, og hjælpe til, at de mange Tusinde arbejdsløse, der er ude i de allervanskeligste Forhold, nogen kender i vort Samfund, ogsaa kunde blive hjulpet.

Derfor takker jeg Regeringen for den Stilling, den har taget, og jeg takker Statsministeren for hans Udtalelser; jeg mener, at det maa kunne give Grundlag for videre Forhandling i denne Sal.

Krag: Det ærede Medlem Hr. Larsen (Bjerre), som nu talte, meddelte, at han havde indhentet Oplysninger rundt om i Befolkningen, og han kunde meddele, at man derude var fuldt indforstaaet med Regeringens Politik ogsaa paa det foreliggende Omraade. Jeg kan dog ikke tro andet, end at det maa være ganske særlige, bestemt indstillede Kredse ude i Befolkningen, som det ærede Medlem har søgt Oplysning hos, thi hvis han havde bestræbt sig for at skaffe sig et almindeligt Indtryk af Befolkningens Opfattelse af Regeringens Politik i økonomiske Spørgsmaal, vilde han ikke med Sandhed have kunnet give den Meddelelse, han her i Dag har givet; saa vilde han nemlig have erfaret, at der er en stigende Misbilligelse af den henholdende Politik, den Sammenkædningspolitik, som Regeringen paa det økonomiske Omraade gennem Maanedene, ja, snart gennem Aar har fulgt.

Landbokommissionens Betænkning fremkom jo meget sent. Den burde have foreligget henimod Høst, saaledes at den, ført ud i Praksis, kunde have faaet fuld Virkning. Nu har Regeringen jo ikke været villig til i det hele taget at gennemføre noget paa dette Omraade, og for saa vidt kan det jo være ligegyldigt, om Betænkningen er kommet tidligt eller sent, Resultatet vilde være blevet det samme. Men i hvert Fald,

Betænkningen blev jo ikke modtaget med Begejstring fra nogen Side. Jeg tror ikke, jeg overdriver, naar jeg siger, at den fik en kølig Modtagelse, og jeg mener ogsaa, at den Betragtning var begrundet, som mundede ud i dette, at Resultatet af denne Betænkning i væsentlig Grad betød en Omflytning af Indtjeningsmulighederne inden for Erhvervet og ikke en betydende Forøgelse af disse Indtjeningsmuligheder, saaledes som Formaalet maatte være med Foranstaltninger over for Landbruget i den givne Situation.

Grunden dertil var, at Betænkningen var Udtryk for et Kompromis, hvor modstaaende Opfattelser havde bøjet sig imod hinanden, og hvor Venstre, som oprindeligt rejste Krav, hvis Gennemførelse virkelig vilde have faaet Betydning som Middel til Genskabelse af Landbrugets Rentabilitetsmulighed, havde maattet, for at naa frem til Enstemmighed, bøje af paa afgørende Punkter. Det gælder Kødordningen, det gælder Smørordningen, og det gælder ogsaa i nogen Maade Kornordningen. Men beklageligt er det jo — og jeg kan sige, at det i min parlamentariske Praksis ikke har fundet Sted tidligere —, at en Regering, stillet over for en enstemmig Indstilling fra en Kommission, som Regeringen har stillet en bestemt Opgave, ganske tilsidesætter denne Indstilling.

Nu vil man fra Regeringens Side sige, at det skete heller ikke, for man fremsatte jo Lovforslag i Overensstemmelse med Grundlinjerne i Landbokommissionens Betænkning. Og det er ganske rigtigt; efter Ugers Forløb kom disse Lovforslag. Men de betød paa meget væsentlige Punkter en afgørende Forringelse, og de var navnlig sammenkædede med Lovforslag paa Arbejdsløshedsunderstøttelsesomraadet, som Regeringen paa Forhaand maatte vide vilde berede Sagen meget væsentlige, højst sandsynligt uoverstigelige Vanskeligheder. Det, som man maatte tilstræbe, var jo dette paa Hjemmemarkedet at tilvejebringe en Frisstigning paa Landbrugsprodukterne, ud fra den berettigede Opfattelse, at der kan ikke være Rimelighed i at fastholde en prismæssig Ordning i dette Land, som betyder, at Landbrugserhvervet leverer til samtlige Konsumenter her i Landet Landbrugsvarer til en Underpris, som betyder mellem 100 og 125